

Въ студъ и мразъ, сега и тѣ тамъ, далечъ отъ насъ, събрани около огньове, въ горитѣ, или подъ земята — въ землянкитѣ и окопитѣ, ще си спомнятъ за насъ тукъ.

Тѣ изпълняватъ своя святъ дългъ къмъ Бога и Отецеството, защото ни пазятъ отъ лошитѣ неприятели, които искатъ да прѣминатъ границитѣ на нашето хубаво Отечество и да ни заробятъ.

Тѣ така злѣ сж разбрали учението на Исуса Христа, но затова Богъ ще ги накаже. . .

Мили дѣца, когато чуете камбанния звънъ, станете ведно съ майка, сестра и братчета и идете въ черква да се помолите на Бога Той ще чуе вашитѣ молитви, ще запази бащитѣ и братята ви живи; да дочакатъ скорошния миръ. Тогава вие ще ги посрѣщните съ вѣнци и радостно ще ги цѣлуните по челото, като герои, които ще ни донесатъ щастие, слава и новъ животъ.

Г ж с е н ц е .

Гжсо, гжсо, гжсенце,
 Снеси едно яйченце
 Да го пратя на батко
 Да го хапне той сладко,
 Сили нови да има,
 Съ щикъ да муши по трима.
 И тогава, гжсенце,
 Ще те храня съ брашенце,
 За да много порастешъ,
 Сжщо тлъсто да станешъ.
 Па катъ батко вечъ отъ бой
 Се завърне катъ герой,
 Ще те колимъ тогазъ вечъ,
 Ще те печемъ въ гювечъ,
 Съ пѣсни тебъ ще ядемъ,
 Пъкъ и винце ще приемъ.

Йорданъ Земенски.

